

Az ajánló címét első olvasatra jó eséllyel pozitívan értelmezzük, azaz a haladásra, fejlődésre asszociálunk. A Gazdátlan csillagok esetében pont az ellenkező áll fenn: a technológia teljes elektronikus hálózata leáll és nem működik a Drew Williams által elképzelt jövőben.

E katasztrófa nem korlátozódik lokális szintre, hanem teljes galaxisok bénulnak meg. Vannak, amelyet nem ért el ez a hatás – így lehetőség nyílik számukra a hatalomátvételre, és az egyik frakció ezzel meg is próbálkozik. Hősnőnk egy másik frakcióba tartozik, és azon dolgozik teljes erőbedobással, hogy ezt megakadályozza. A hullám hatására különleges képességekkel született gyermekek felkutatására irányuló küldetése során megmentett fiatal lánnyal, aki a hullám és volt szeretőjével együtt próbálják megmenteni a világmindenséget az intergalaktikus háborúban.

Nem késlekedik Williams a világépítéssel, ugyanis korán elindul, és az egész történeten át tart, újabb és újabb rétegeket feltárva és ezzel fenntartva az izgalmat. Sőt a méreteket tekintve inkább galaxisépítésről beszélhetünk, hiszen számos fajjal találkozhatunk; megismerhetünk továbbá bolygókat, azok lakóit, és természetesen a mindent átszövő politikai viszonyokat. Az információdömping adagolásának mértékét, amelyet párbeszédnek útján tesz meg, az író eltalálta, így nem zavarodunk össze.

A szereplők kidolgozottsága megfelelően részletes, megteremtve a velük való könnyebb azonosulás lehetőségét. Jane karakterét például nem nehéz megérteni; ahogy halad előre a sztori, úgy mutatkoznak meg személyiségének újabb rétegei. Intelligens, humorérzékenysége is

helyén van, és nyomokban sem tartalmazza a manapság népszerű regények hősnőinek sokszor bosszantó és irreális tulajdonságait (úgy mint a következtelenséget vagy a nyafogást). A többi szereplő is képes felkelteni érdeklődésünket: például Mr. Williams, vagy a telekinézisre képes tinédzser; de ott van AI is, aki lehet, egyike fajának utolsó példányainak, mert a kihalás fenyegeti őket.

A történetvezetés is rendben van, amelyben egy lehetetlennek tűnő célt próbálnak a szereplők elérni, és a végén sikerrel járnak. A csaták nem viselik magukon a túlzottan részletes leírást, valamint a mély technikai magyarázatokat, ami így elősegíti az élvezetes és gördülékeny olvasást. Természetesen ez nem feltétlen kielégítő azok számára, akik szeretik a militarizmust, viszont utóbbi kárpótolhatja őket.

A Gazdátlan csillagok egy jól sikerült űrtörténet: maga a történet nem fekete és fehér; a szereplők sem kizárólag jók vagy rosszak, továbbá hitelesek és cselekedeteik következesek, valamint beleillenek a cselekménybe. Ezekon kívül néhány morális kérdésen is elgondolkodhatunk. Ennél többet pedig nem is kívánhatnánk egy szórakoztató irodalmi könyvtől.